

[Akceptuje](#)

W ramach naszej witryny stosujemy pliki cookies w celu świadczenia państwu usług na najwyższym poziomie, w tym w sposób dostosowany do indywidualnych potrzeb. Korzystanie z witryny bez zmiany ustawień dotyczących cookies oznacza, że będą one zamieszczone w Państwa urządzeniu końcowym. Możecie Państwo dokonać w każdym czasie zmiany ustawień dotyczących cookies. Więcej szczegółów w naszej [Polityce Prywatności](#)

[Portal Informacje](#) [Katalog firm](#) [Praca](#) [Szkolenia](#) [Wydarzenia](#) [Porównania międzylaboratoryjne](#)
[Kontakt](#)

[Laboratoria](#)
[.net](#)
[Innowacje](#)
[Nauka](#)
[Technologie](#)

[Logowanie](#) [Rejestracja](#) [pl](#)

Newsletter

zapisz się

- [Nowe technologie](#)
- [Felieton](#)
- [Tygodnik "Nature"](#)
- [Edukacja](#)
- [Artykuły](#)
- [Przemysł](#)

[Strona główna](#) > [Tygodnik "Nature"](#)

Czy znalezienie skamieliny palca może zmienić historię?

Na obszarze prehistorycznego jeziora w Arabii Saudyjskiej znaleziono skamieniałą kość palca. To przełomowe odkrycie może przyczynić się do radykalnej zmiany naszego poglądu na migrację Homo sapiens z Afryki.

Dotychczas w kręgach naukowych sądzono, że zasiedlenie przez człowieka terytoriów poza Afryką odbyło się 60 tys. lat temu w formie jednorazowej fali migracyjnej. Jednakże nowe znalezisko, opisanie na łamach „Nature Ecology and Evolution”, pokazuje wyraźnie, że wiele jeszcze musimy się dowiedzieć na temat tego, jak i kiedy nasi przodkowie opuścili Afrykę.

Kość środkowego paliczka palca środkowego osoby dorosłej została znaleziona w 2016 r. na stanowisku Al Wusta na pustyni Wielki Nefud. Skamielina ma zaledwie 3,2 cm długości, a zespół badawczy określił jej wiek na 90 tys lat. Okazuje się, że jest to jak dotąd najstarsza pozostałość po Homo sapiens odkryta poza Afryką i Lewantem. Poza tym jest to pierwsza prehistoryczna skamielina fragmentu ludzkiego ciała znaleziona na Półwyspie Arabskim.

Czy więc na pewno nasi przodkowie wyszli z Afryki 60 tys. lat temu?

Wyniki badania pokazują, że migracja wczesnych ludzi odbywała się według innego wzorca i być może prób kolonizacji było znacznie więcej, niż dotychczas zakładano. Okazuje się bowiem, że ludzie zasiedlali tereny poza Afryką wiele razy w okresie wcześniejszym o 20-25 tys. lat, niż podają dotychczasowe badania. Co więcej, migracja obejmowała prawdopodobnie obszary, których uczeni do tej pory w ogóle nie brali pod uwagę.

„Nasz gatunek pojawił się w Afryce po raz pierwszy około 300 tys. lat temu”, wyjaśnia koordynator projektu oraz współautor badań Michael Petraglia z Instytutu Historii Człowieka im. Maxa Plancka w Niemczech w swoim oświadczeniu dla agencji prasowej Reuters. „Uczeni sądzili do tej pory, że Homo sapiens opuścił Afrykę mniej więcej 60 tys. lat temu w wyniku jednej błyskawicznej fali migracyjnej, a następnie wędrował wzdłuż linii brzegowej Morza Śródziemnego, żyjąc z zasobów morskich”.

Archeolodzy odkopali na stanowisku Al Wusta ponad 800 skamieniałych szczątków zwierząt, takich jak gajele, hipopotamy i dzikie bydło. Ponadto znaleziono tam 380 narzędzi wykonanych z kamienia, co wskazuje na obecność społeczności łowiecko-zbierackiej. Dzięki zdjęciom satelitarnym wiemy, że ten pustynny teren był niegdyś trawiastym obszarem poprzecinany słodkowodnymi jeziorami. Dostępność pożywienia i zasobów wody sugeruje zatem, że mogli tam też żyć ludzie.

Weryfikacja teorii migracji Homo sapiens

„Wszystkie te znaleziska z ostatnich kilku lat wskazują na to, że... Homo sapiens podejmował wiele udanych prób kolonizacji terenów poza Afryką na przestrzeni mniej więcej 100 tys. lat”, dodaje Petraglia.

„Podstawowe pytanie teraz brzmi, co się stało z naszymi przodkami, którzy żyli w Al Wusta”, zastanawia się główny autor badań Huw Groucutt z Uniwersytetu w Oksfordzie. „Wiemy, że niedługo potem wskutek ustania pór deszczowych obszary te wyschły. Czy w takim razie tamtejsza ludność wymarła? Czy może przetrwała na południowych krańcach Arabii, gdzie do dziś znajdują się górzyste tereny charakteryzujące się intensywnymi opadami, jak również obszary przybrzeżne, na których występują monsuny?” Huw Groucutt, próbując znaleźć wyjaśnienie, dodaje: „Być może susze spowodowały, że tamtejsza społeczność została »wypchnięta« w głąb Eurazji, kolonizując w ten sposób kolejne tereny”.

Petraglia nie ukrywa entuzjazmu w związku z dalszymi pracami archeologicznymi na Półwyspie Arabskim, gdyż mogą one przynieść kolejne niezwykle istotne znaleziska. W wywiadzie dla „National Geographic” tłumaczy: „W każdym okresie prowadzenia tam badań dokonujemy jakiegoś odkrycia. Mamy szeroko zakrojone plany co do kontynuacji prac w obrębie starożytnych jezior, a ponadto zamierzamy zbadać także jaskinie. To prawdziwa kopalnia wiedzy”.

Źródło: www.cordis.europa.eu

<https://laboratoria.net/naturecom/28411.html>

Informacje dnia: [Światło uwięzione w ultracienkiej siatce Przełom w leczeniu schorzeń układu ruchu WAT z nowymi pracownikami dla Instytutu Radioelektroniki Ponowna analiza danych naukowych może przynieść zupełnie inne wyniki](#) [Antybiotykooporność jednym z największych zagrożeń zdrowia publicznego](#) [Naukowcy pracują nad biosyntetycznym supermikrobiomem p](#) [Światło uwięzione w ultracienkiej siatce Przełom w leczeniu schorzeń układu ruchu WAT z nowymi pracownikami dla Instytutu Radioelektroniki Ponowna analiza danych naukowych może przynieść zupełnie inne wyniki](#) [Antybiotykooporność jednym z największych zagrożeń zdrowia publicznego](#) [Naukowcy pracują nad biosyntetycznym supermikrobiomem p](#) [Światło uwięzione w ultracienkiej siatce Przełom w leczeniu schorzeń układu ruchu WAT z nowymi pracownikami dla Instytutu Radioelektroniki Ponowna analiza danych naukowych może przynieść zupełnie inne wyniki](#) [Antybiotykooporność jednym z największych zagrożeń zdrowia publicznego](#) [Naukowcy pracują nad biosyntetycznym supermikrobiomem p](#)

Partnerzy